

MEDICI CÂMPULUNGENI PARTICIPANȚI LA RĂZBOIUL FRANCO-PRUSAC DIN 1870-1871, ÎN AMBULANȚELE INTERNAȚIONALE ȘI LA COMUNA DIN PARIS

MIRCEA CONSTANTINESCU

Înfrânt în revoluția de la 1848, proletariatul francez și-a continuat lupta pentru libertate și democrație, luptă ce s-a intensificat în mod deosebit în ultimii ani ai regimului lui Napoleon al III-lea. După înlăturarea acestuia și proclamarea republicii, proletariatul francez duce mai departe lupta împotriva guvernului Thiers, guvern al reacțiunii franceze și de trădare națională care, acceptând înfrângerea Franței de către armata prusacă, urmărea încheierea păcii cu Bismarck. Lupta dusă de proletariat se încheie cu victoria ideilor de libertate și democrație și la 18 Martie 1871, în fața primăriei din Paris, se proclamă constituirea Comunei.

Deși de durată scurtă, după numai 72 de zile, reacțiunea franceză reușind să recâștige puterea, Comuna din Paris a reprezentat unul dintre cele mai mari evenimente ale istoriei.

Simpatia cercurilor progresiste din România față de Franța cotropită s-a exprimat și prin înrolarea de voluntari români în armata franceză. De asemenea, numeroși medici și studenți români, aflați la studii în Franța, i s-au alăturat.

Doctorul Carol Davila, șeful serviciului sanitar al armatei, după ce nu a reușit să obțină ajutorul pentru a organiza ambulanțe românești, pleacă la Paris, în iulie 1870, să creeze acolo ambulanțe cu ajutorul foștilor săi elevi de la Școala națională de medicină. El n-a reușit să-și îndeplinească planul, însă, cu sprijinul lui, numeroși studenți și medici români, aflați în Franța pentru studii, s-au înrolat în ambulanțele internaționale. Printre aceștia au fost și doctorii Sache Ștefănescu și Nicolae Jugureanu, din Câmpulung.

Dr. **Sache Ștefănescu** s-a născut în Câmpulung la 7 iulie 1845. A intrat la Școala națională de medicină în septembrie 1864. Își continuă studiile la Facultatea de medicină din Strasbourg, și-și trece examenul de doctorat în 1870 cu tema: „Quelques considerations sur le peritoine, au point de vue chirurgical“ (Unele considerațiuni asupra peritoneului, din punct de vedere chirurgical).

A luat parte ca voluntar în armata franceză în războiul din 1870-1871. Înrolat în ambulanța a V-a internațională, a participat la bătăliile de la Mougou Bezeville și Sedan, iar după evacuarea răniților și dizolvarea armatei Rinului a trecut în armata Loirei, ambulanța de la Blois. Cu toate că nu avem date amănunțite asupra participării doctorului Sache Ștefănescu la lupta eroică a Comunei din Paris, totuși faptul că a rămas atunci în capitala asediată, ne îndreptățește să susținem acest lucru. O confirmare este faptul că, după ce s-a înapoiat la Paris, a făcut parte din ambulanțele comunarde ale asistenței publice,¹ precum și adresa lui Jules Simon, ministrul instrucțiunii publice în guvernul Thiers, către universitatea din Paris, în care printre străinii ce au susținut Comuna, se amintește la locul al treilea de români. Este de asemenea semnificativă scrisoarea din 17 februarie 1871 a doctorului Ștefănescu către Davila, în care el relatează printre altele: „toți cer în Franța o nouă organizare“.

Întors în țară, a funcționat în Serviciul Sanitar Central și apoi ca medic la spitalul Xenocrat din București. A luat parte la războiul din 1877-1878.

În 1906 ia parte ca delegat al României la Conferința de la Geneva din 11 iunie-6 iulie, organizată pentru revizuirea convenției Crucii Roșii din 1864, el fiind atunci și vicepreședinte al Crucii Roșii Române.

Dr. **Nicolae Jugureanu** s-a născut la Câmpulung-Muscel în anul 1845, dintr-o familie de țărani săraci din comuna Jugur, jud. Mușcel. Școala primară a făcut-o la Câmpulung. Se înscrie la școala națională de medicină din București, iar în anul 1863 îl găsim elev în anul III, când reușește și la examenul de externat cu media „prea bine“.

În octombrie 1865 a fost numit subchirurg la spitalul civil din Focșani. Obține titlul de licențiat în medicină la 17 ianuarie 1869, cu diploma nr. 55, și pleacă apoi în Franța unde se înscrie la Facultatea de medicină din Montpellier. Obține titlul de doctor în medicină cu teza: „Des avantages de l'amputation a la suite des blessures par armes de

Dr. Nicolae Jugureanu

¹ Dr. Gh. Barbu și colab., *Medici și studenți români participanți la războiul din 1870 și la Comuna din Paris*, în „Istoria medicinei“, studii și cercetări, Edit. Medicală, Buc., 1957.

guerre“ (Avantaje ale amputației în urma rănilor prin arme de război), susținută în anul 1872.

A luat parte la războiul franco-prusac din 1870-1871 înrolat în ambulanța internațională olandeză din Besace și Haguenau, făcând parte din armata Vosges. În această campanie este decorat cu „Crucea Legiunii de Onoare“.

Întors în țară, este numit în anul 1872 medic șef al spitalului județean din Câmpulung Muscel.

Moare la Câmpulung la 4 noiembrie 1919 și este înmormântat în cimitirul Flămânda.

Doctore N. Jugureanu

M-a închinat în București

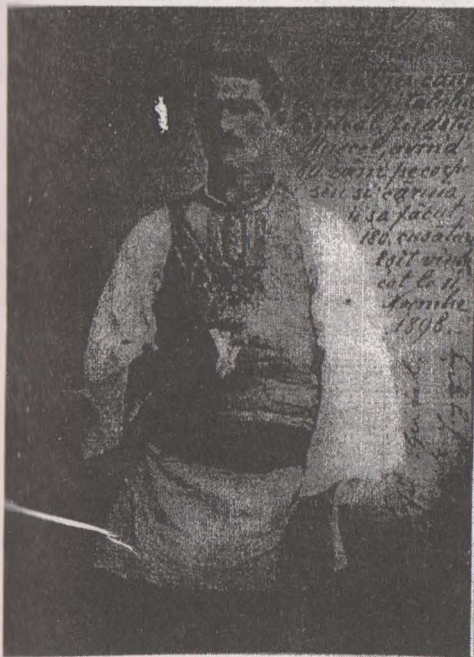
Vedat

Președinte a Societății Medicilor

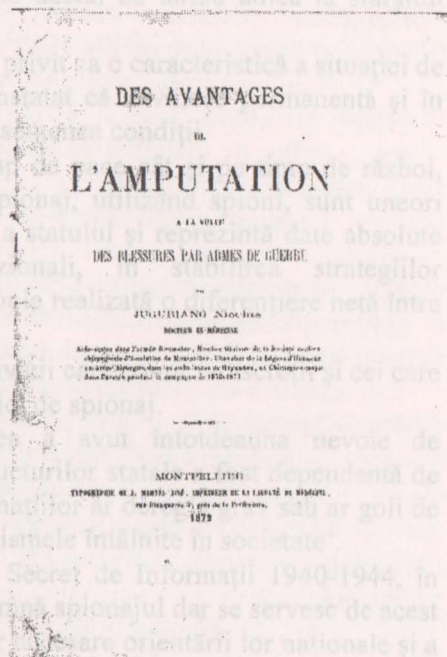
Consilier de onoare și de drept al Societății Medicilor

1872-1919

Cartea de vizită a Dr. N. Jugureanu

Ilie Pătru Enache din Stănești, jud. Argeș, pacient al Dr. N. Jugureanu, în 1898.

Teza de doctorat a Dr. N. Jugureanu